

Artikel 7

Grunde til at afslå anerkendelse og fuldbyrdelse

1. Den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten kan afslå at anerkende og fuldbyrde afgørelsen, hvis den i artikel 4 omhandlede attest ikke foreligger, er mangelfuldt udfærdiget eller er i åbenlys uoverensstemmelse med afgørelsen.

2. Den kompetente judicielle myndighed i fuldbyrdesstaten som defineret i den pågældende stats nationale lovgivning kan endvidere afslå at anerkende og fuldbyrde afgørelsen, hvis det fastslås:

- a) at fuldbyrdelsen af afgørelsen om konfiskation vil stride mod *ne bis in idem*-princippet,
- b) at det forhold, der ligger til grund for afgørelsen om konfiskation, i et af de tilfælde, der er nævnt i artikel 5, stk. 3, ikke udgør en lovovertrædelse, der giver mulighed for konfiskation efter fuldbyrdesstatens lovgivning; for så vidt angår skatter, afgifter, told og valutahandel må fuldbyrdelse af en afgørelse om konfiskation dog ikke afslås med den begrundelse, at fuldbyrdesstatens lovgivning ikke foreskriver opkrævning af samme type skatter og afgifter eller ikke indeholder samme typer regler om skatter, afgifter, told og valutahandel som udstedelsesstatens lovgivning,
- c) at der efter fuldbyrdesstatens lovgivning foreligger immunitet eller privilegium, der forhindrer fuldbyrdelse af en national afgørelse om konfiskation af de pågældende formuegoder,
- d) at en berørt parts, herunder en godtroende tredjemands, rettigheder efter fuldbyrdesstatens lovgivning gør det umuligt at fuldbyrde afgørelsen om konfiskation, herunder hvis dette er en følge af iværksættelsen af retsmidler i overensstemmelse med artikel 8,
- e) at den pågældende ifølge den i artikel 4 omhandlede attest ikke gav møde personligt og ikke var repræsenteret af en advokat i den retssag, der førte til afgørelsen om konfiskation, medmindre det fremgår af attesten, at den pågældende var blevet underrettet om retssagen i overensstemmelse med udstedelsesstatens lovgivning, enten personligt eller gennem en efter national lovgivning kompetent repræsentant, eller har tilkendegivet, at han/eller hun ikke anfægter afgørelsen om konfiskation.
- f) at afgørelsen om konfiskation er baseret på en straffesag vedrørende lovovertrædelser, som:
 - efter fuldbyrdesstatens lovgivning betrag-

tes som begået helt eller delvis på dennes territorium eller på et sted, der sidestilles hermed, eller

- er begået uden for udstedelsesstatens territorium; og fuldbyrdesstatens lovgivning ikke hjemler adgang til retsforfølgning for tilsvarende lovovertrædelser, når de er begået uden for fuldbyrdesstatens territorium,
- g) at afgørelsen om konfiskation efter denne myndigheds opfattelse er truffet under omstændigheder, hvor formuegoderne skulle konfiskeres i henhold til de bestemmelser om udvidet adgang til konfiskation, der er omhandlet i artikel 2, litra d), nr. iv),
- h) at en afgørelse om konfiskation ikke kan fuldbyrdes på grund af fuldbyrdesstatens regler om forældelse, såfremt forholdet falder ind under denne stats kompetence i henhold til dens nationale strafferet.

2a. Hvis den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten finder,

- at afgørelsen om konfiskation er truffet under omstændigheder, hvor formuegoderne skulle konfiskeres i henhold til de bestemmelser om udvidet adgang til konfiskation, der er omhandlet i artikel 2, litra d), nr. iii), og
- at afgørelsen om konfiskation ikke falder ind under den mulighed, som fuldbyrdesstaten har valgt i henhold til artikel 3, stk. 2, i rammeafgørelsen om konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder fra strafbart forhold, fuldbyrder den i det mindste afgørelsen om konfiskation i samme omfang som i tilsvarende indenlandske tilfælde efter national lovgivning.

3. De kompetente myndigheder i fuldbyrdesstaten overvejer specifikt at høre de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten på en hvilken som helst relevant måde, inden de træffer beslutning om ikke at anerkende og fuldbyrde en afgørelse om konfiskation i henhold til stk. 2 eller at begrænse fuldbyrdelsen i henhold til stk. 2a. Høring er obligatorisk i tilfælde, hvor afgørelsen formodes at blive baseret på

- stk. 1, eller - stk. 2, litra a), e), f) eller g), eller
- stk. 2, litra d), hvis der ikke gives oplysninger i medfør af bestemmelsen i artikel 8, stk. 3, eller
- stk. 2a.

4. Hvis det selv efter høring af udstedelsesstaten viser sig at være umuligt at fuldbyrde afgørelsen om konfiskation, fordi de formuegoder,